

Чл. 742. Движимитѣ вещи, както тия, които сж отъ зестра, тѣй и собственитѣ, означени въ брачния договоръ, или които жената е придобила по единъ отъ начинитѣ, указани въ чл. 739-й, винаги се връщатъ на жената въ натура, ако тѣхната идентичность може да се установява чрѣзъ описъ или чрѣзъ другъ актъ съ достовѣрна дата.

Ако имотитѣ на жената сж били отчуждени и ако цѣната имъ е послужила да се добиѣтъ други движими и недвижими имоти, жената може да упражни върху тия послѣднитѣ правата, които ѝ сж прѣдоставени отъ чл. 740-й, стига происхождението на паритѣ и тѣхното употребление да бжде доказано чрѣзъ единъ актъ съ достовѣрна дата.

Всичкитѣ други движими вещи, които се намиратъ било въ владѣнието на мъжа, било въ онова на жената, и каквито условия да сж сключвани при оженванието, се прѣдполага, че принадлежатъ на мъжа, но жената има право да докаже противното.

Чл. 743. Достовѣрната дата на единъ актъ, която се изисква отъ чл. чл. 739 и 740-й, трѣбва да бжде установена споредъ закона; но доказванието за придобивание на владѣние или отчуждаванието на цѣнни книжа и акции отъ търговски дружества може да се направи чрѣзъ регистритѣ на публичнитѣ учреждения и на акционернитѣ дружества.

Чл. 744. Правото, указано въ чл. чл. 739 и 740-й, не може да бжде упражнено отъ жената, освѣнъ като вземе върху си дълговетѣ и ипотекиѣ, съ които тия имоти законно сж били обрѣменени.